

[Josef Andersson.]

Arbejdskraft, saa at der ikke opstaar Mangel paa Arbejdskraft eet Sted og stor Arbejdsledighed et andet Sted. Jeg gaar imidlertid ud fra, at der ved Omflytning af Arbejdere fra det ene Sted til det andet vil blive gaaet saa hensynsfuldt frem, som de forskellige Forhold maatte berettigede til, men det gælder naturligvis om, ikke mindst under de nuværende Forhold, at faa alle tilstedeværende Beskæftigelsesmuligheder fuldt udnyttet, og derfor vil uden Tvivl en vis Kontrol og Indsende fra Arbejdsanvisningsvirksomhedens Side med Arbejdskraftens Fordeling ud over Landet være af stor Betydning.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Rahbek: Ogsaa mit Parti mener, at det under de ekstraordinære Forhold har været nødvendigt og fremdeles er nødvendigt at opretholde denne Lovgivning. Vi har været Vidne til, at Forholdene har ændret sig ikke uvæsentligt i Løbet af forholdsvis kort Tid. Det er ikke saa længe siden, vi havde Overflod af Arbejdskraft, og vi har nu sidst paa Sommeren set, at der i visse Egne af Landet faktisk har været Mangel paa Arbejdskraft. Det gælder f. Eks. inden for Bygningshaandværket. I visse Egne af Jylland har det faktisk været umuligt at opdrive en ledig Bygningshaandværker. Jeg er ogsaa vidende om, at det for Øjeblikket er vanskeligt mange Steder, f. Eks. i Nærheden af de meget store Brun- kulslejer, at faa den nødvendige Arbejdskraft. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Minister vil være opmærksom paa alle disse Forhold. Vi er jo alle enige om, at det, det gælder om, er at faa Arbejdskraften fordelt bedst muligt og navnlig saadan, at det allernødvendigste Arbejde ikke savner Arbejdskraft.

Vi kan fra mit Partis Side ud fra disse Betragtninger anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Jørgen Jørgensen: Det er ikke nogen let Opgave, den højtærede Arbejds- og Socialminister herved paatager sig: at administrere Landets Beskæftigelsesforhold saadan, som det tilsigtes ved den foreslaede Lov, men jeg er ganske enig i, at Lovforslaget bør gennemføres, og jeg er ogsaa enig i, at der under de Forhold, hvorunder vi lever, paa mange Maader maa gennemføres Foranstaltninger, som indebærer en ikke ringe Risiko for, at der kan træffes

forkerte Beslutninger. Jeg har dog ingen Erfaring for, at noget saadant er sket i Almindelighed, og jeg lykønsker den højtærede Minister til, at det kan lade sig gøre at administrere Loven paa en saadan Maade, at Hensigten opnaas. Hensigten er jo klart udtrykt i Bemærkningerne, hvor man, om jeg saa maa sige, imødegaa den Kritik, der saa ofte har været rejst mod det Forhold, at der visse Steder i Landet var megen ledig Arbejdskraft til Raadighed og andre Steder manglede den nødvendige Arbejdskraft til Arbejdets Bestridelse. Her sigtes fortrinsvis paa større Arbejder, hvor det kan lade sig gøre at dirigere Arbejdskraft fra et Sted til et andet, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at det maa være Formaalet at faa Opgaven løst paa en saadan Maade, at man rammer det rigtige saa nær som muligt. Det kan ikke undgaas, at der en Gang imellem kan være Ting, som man synes kunde være anderledes, men jeg tror, at det med de Erfaringer, man har indhøstet gennem de Administrationshandlinger, der en Gang imellem er blevet foretaget, kan lykkes at føre dette Arbejde igennem, saa at Loven kan komme til at virke efter sin Hensigt. Mit Parti er villigt til at medvirke til at gennemføre Lovforslaget her i Landstinget.

P. N. Petersen (Røje): Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Gudiksen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

En Lovgivning af denne Art er ikke videre tiltalende, men jeg erkender, at de ekstraordinære Forhold undertiden kan nødvendiggøre ekstraordinære Foranstaltninger, og jeg maa tillige erkende, at under de Forhold, der hersker nu, vil en Lovgivning som denne være betimelig.

Principielt kan Forslaget sidestilles med de tidligere Love af 1941 og 1942 om Overføring af Arbejdskraft til Landbruget, hvorved man søgte at neutralisere det uheldige Forhold, at der visse Steder var stor Arbejdsløshed, medens der andre Steder var Mangel paa Arbejdskraft.

Der var ikke noget at sige til, at den i Foraaret vedtagne Lov skulde ophøre med Udgangen af September Maaned, hvor Høsten i det væsentlige var fra Haanden, ligesom Tørveproduktionen blev standset af Aarstiden, men naar den højtærede Minister nu af Beskæftigelsesgrunde finder det paa- krævet at søge Lovhjemmel til en Formidling af Arbejdskraft til offentlige Arbejder, hvortil der ydes Laan eller Tilskud af det